

J.N. Darby

De heerlijkheid die schittert in de schande

'Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt'.

Johannes 13:31

God leidt alle dingen tot Zijn heerlijkheid en tot zegen voor de Zijnen. Hij staat boven alles en de gebeurtenissen die zich voordoen lopen niet uit op wat de satan heeft gewild, maar altijd om God te verheerlijken en Zijn kinderen te zegenen. Dat geeft een diep gevoel van de trouw van Gods genade. Elke keer als we boven de omstandigheden uitkijken, vinden we Gods zorg die ze beheerst en alle dingen doet meewerken tot volvoering van Zijn grote raadsbesluiten van genade en heerlijkheid.

In de Heer Jezus zien we dat tegelijk verwerkelijkt en geopenbaard. Wij vinden in dit hoofdstuk dat de Zoon des mensen verheerlijkt wordt. Dat gebeurt ondanks de pogingen van de vijand! Het hart van de mens kon niet verder gaan in zijn vijandschap dan we zien bij Judas: *'Ik zeg u dat een van u Mij zal overleveren.'* Het was één van u, zei de Heer, één van Mijn vrienden. In plaats van te proberen het kwaad tegen te houden, dat zich tegen Hem keerde, zei de Heer: *'Wat je doet, doe dat snel.'* Hoe sneller hoe beter, nu de zaken zo liggen, moet alles vervuld worden; en Ik moet met de misdadigers gerekend worden. Het is tijd. Op dat moment voegt Hij eraan toe: *'Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt.'* En wat de satan heeft kunnen doen, loopt daarop uit! Voor de Heer geeft het aanleiding voor Zijn gehoorzaamheid, voor God biedt het gelegenheid voor Zijn liefde. Hoe dichter het kwaad nadert, hoe meer het Gods tijd is. Als de mens het toppunt van zijn zonde bereikt, wordt de Zoon des mensen verheerlijkt.

Naar welke kant wij ons ook wenden, wij zien de zonde van de mens. Waar men het goede zou mogen verwachten, stelt het kwaad zich er tegenover. Bij Pilatus zien we een onrechtvaardig vonnis, bij de overpriesters de beschuldiging, bij de discipel het verraad. Overal wordt het goede overtroffen door het kwade. En te midden van dit alles schittert de heerlijkheid van de Zoon des mensen, die volmaakt zal stralen op het kruis. Hij is vol tederheid voor de Zijnen, vol geduld voor Judas. Zijn volmaaktheid laat zien hoe verschrikkelijk het kwaad is, maar het hart dat de heerlijkheid van God zoekt, vindt ook in dit donkere toneel bij Hem heerlijkheid en eer. God wordt verheerlijkt in een Mens, in Jezus. Alles dient tot verheerlijking van God en daarom krijgt Hij de glorie.

Gods gerechtigheid zou verheerlijkt zijn geworden door de eeuwige straf over de zonde, maar de liefde zou dan niet zijn gemanifesteerd. In Christus worden de liefde en de gerechtigheid samen onthuld. Hij offerde Zichzelf vrijwillig, opdat beide in hun uitgestrektheid zouden worden geopenbaard. Hoe meer de satan en de mens aantoonde dat zij totaal in strijd met deze gerechtigheid en liefde handelden, hoe meer Hij beantwoordde aan Gods karakter, hoe meer Hij God verheerlijkte. Hij ontmoette ongerechtigheid, verraad, maar in Hem werd altijd dezelfde liefde gevonden. Een volmaakte overwinning van het kwaad; hoe meer het kwade zich openbaarde, hoe meer Hij Zijn geduld en trouw jegens Zijn Vader openbaarde.

Zo leiden de gebeurtenissen tot de volle onthulling van Gods heerlijkheid. Ze leiden ook tot onze zegen. Wat er op lijkt dat het scheiding brengt tussen ons en de Heer, geeft Hem de gelegenheid de trouw en de kracht van Zijn liefde te tonen. Dat zien we aan het begin van het hoofdstuk. Satan heeft het kwaad gebracht tot het dieptepunt dat de Heer verraden werd door één van de Zijnen, maar op dat ogenblik zien we de Heer ingaan in al Zijn heerlijkheid. Hij was van God uitgegaan en ging tot Hem heen. Maar Hij scheidt ons niet van Hemzelf. 'U bent rein', zegt Hij tegen de Zijnen. En waar er bezoedeling is aangetroffen tijdens hun wandel, wast Hij hun de voeten. Dit is een wonderlijk toneel. Hij werd verraden. Hij zou niet meer met Zijn discipelen aan tafel aanzitten. Hij verliet deze wereld. Dat zou dus een volledige, eeuwige scheiding betekenen tussen Christus en de Zijnen, vanwege dit verraad? Verre van dat. Hij wilde Zichzelf met hen bezighouden, met hun ellende, met hun vuile voeten. Hij wilde dat geen smet zich aan hen zou hechten, omdat Hij hen in de heerlijkheid wilde hebben waar Hij heenging. Niets moest overblijven van de gevolgen van onze wandel op aarde, wat in tegenspraak was met het karakter van de hemel.

Welnu, ik herhaal dat het verraad van Judas en de ontplooiing van de macht van de satan, schijnbaar effectief om ons van de Heer te scheiden, uitlopen op deze

kostbare openbaring van heerlijkheid. Zo komt God tussenbeide in de dingen hier beneden, opdat al de helderheid en de volmaaktheid van Zijn werkzame liefde zou stralen tot volvoering van Zijn eeuwige raadsbesluiten van genade, waarbij Hij Zich zelfs bedient van de pogingen van de tegenstander.

Onze rust bestaat hierin dat onze harten bij Hem blijven, Die ons al die goedheid van God openbaart. Als ik aan de ene kant de volledige scheiding zie tussen het hart van de mens en de reinheid van de hemel, dan zie ik tegelijkertijd de Heer Jezus Die mij geschikt maakt voor de hemel. Ik zie het goede tegenover het kwade, en des te meer als het kwaad overvloedig is. Zelfs de gedachte aan het kwaad kan ons niet in beslag nemen, als wij begrijpen dat hoe meer het zich openbaart, hoe rijker de genade van de Heer Jezus is geweest. Moge God ons genade geven altijd meer te onderzoeken Wie de Heer voor ons is, opdat onze harten worden gevoed met Zijn kostbare Persoon.

Bron: Le Messenger Évangélique 1925-141; Titel: Médit. De J.N.D. No 230 - La gloire brillant dans la honte

